

www.srb.nl

September 2011 - Jaargang 15 - Nr. 9

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Gratis
Exemplaar*

Track is het magazine van de SR&BB
en verschijnt maandelijks
Oplage: 650 gedrukte exemplaren
en 1250 digitaal via e-mail

ION AMOR BLUES GROUP.

CD van de
maand

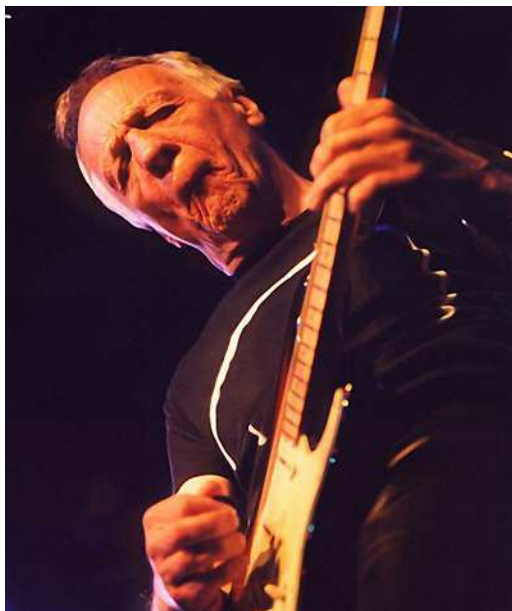
SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA
www.srb.nl

ROBIN TROWER 13 oktober in MEZZ

Trower groeide op langs de kust bij Southend-on-Sea in Essex. Op zeventienjarige leeftijd richtte hij de muziekgroep The Paramounts op, waar plaatsgenoot Gary Brooker zich later bij aansloot. Na vier jaar (1966) viel het bandje uit elkaar. Trower richtte toen The Jam, niet te verwarren met The Jam, op, een band uit drie leden, een samenstelling die later het handelsmerk van Trower werd. Brooker had inmiddels een band opgericht met de naam Procol Harum en vroeg oude vriend Trower om toe te treden. Trower deed dit in 1967 maar verliet de band in 1972. Hij werd dan vervangen door Dave Ball en Trower richtte zich weer op het triowerk. Daarbij verliet hij eigenlijk de popmuziek en kwam terecht in de blueswereld, waarbij zijn gitaarspel sterke gelijkenis vertoonde met dat van Jimi Hendrix. (Hij kreeg ook de bijnaam: The White Hendrix) Eerste bandnaam was Jude met Frankie Miller (zang), James Dewar (basgitaar) en Clive Bunker (slagwerk), de laatste was afkomstig uit Jethro Tull. Tot een plaatopname kwam het niet, de band viel uit elkaar. Een tweede poging werd gedaan onder de bandnaam Robin Trower Band, een trio bestaande uit Trower, Dewar en drummer Reg Isidore; het is dan 1973. De eerste drie albums onder de bandnaam werden geproduceerd door Matthew Fisher, ex-Procol Harum, die inmiddels een langlopend conflict met Brooker kreeg omtrent de rechten van de hits van Procol Harum. Deze drie albums, waarvan Bridge of Sighs (brug der zuchten) de bekendste werd, lieten weliswaar een eigen geluid horen, maar Trower kreeg steeds vaker het verwijt een kopie te worden van Hendrix, het zou hem zijn (muzikale) leven lang achtervolgen. Waarschijnlijk onder invloed van de punkbeweging probeerde Trower in de loop der jaren los te komen van het steeds maar verder produceren van de muziek in plaats van te musiceren. Hij zei: "I am spending much more time and energy and effort on writing and arranging the material," he said at the time, adding "I think music today is suffering greatly from a cleanness. It's too set, too pat, too clever, there's not enough spontaneity." Het had wel als resultaat dat zijn albums vanaf In City Dreams minder verkochten, het was zijn laatste album waarvoor hij een gouden plaat kreeg.. Toen de punkbeweging weer op haar retour was, trok Trower op met de (toen al) veteran Jack Bruce van Cream en ook weer met zijn oude

slagwerkers Isidore en zijn vervanger Bill Lordan. Vanaf dan speelde Trower alleen nog voor een vaste tijd in combinatie met anderen; de samenstelling van de groep rondom hem wisselde steeds, oude vrienden zoals Bruce kwamen en gingen, maar ook Dave Bronze (ook ex-Procol Harum) en Davey Pattison uit Gamma speelden voor kortere of langere periode met hem. In 2006 werden opnamen gemaakt van een optreden in Bonn, ter gelegenheid van zijn zestigste verjaardag. Opnamen gemaakt door de WDR en uitgebracht zowel op dvd als op cd: Living out of Time: Live. In 2007 speelde Trower weer samen met Bruce en kwam met het muziekalbum Seven Moons, nu met gelegenheidsdrummer Gary Husband, ook al veteraan. Zijn discografie is indrukwekkend te noemen: vanaf 1967 met Procol Harum: acht albums, met zijn eigen band: 25 albums, met Bryan Ferry: 3 albums en met Jack Bruce: 5 albums. Nog een leuk feit is dat hij van jongs af aan al de Fender Stratocaster bespeelt en Fender heeft mede daardoor, een signature Robin Trower gitaard geproduceerd.

Locatie: Mezz Concerts & Dance Datum: donderdag 13 oktober 2011 Aanvang: 21.00 uur, zaal open 20.00 uur Entree: 18 euro .

Dixie Frog en Music Maker

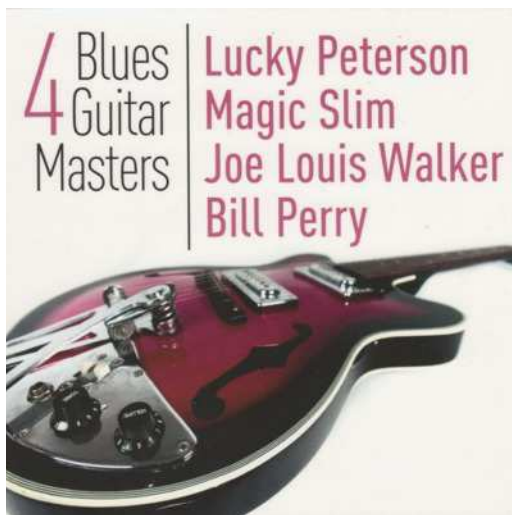
door Anton Verbeek

De afdeling Music Maker van het Franse Dixiefrog label verdient alle lof vanwege het uitbrengen van heel mooi rootswerk van (soms) nog levende legendes. Hiermee probeert Music Maker, een non-profit organisatie, ware pioniers en vergeten helden van de "Southern Music" uit de vergetelheid te redden en ze zo alsnog de erkenning te geven die ze nooit hebben gehad. Maar er is meer, want vandaag de dag leven de meeste van deze 'vergeten' muzikanten in armoede en ze hebben behoefte aan de gewone dagelijkse noden zoals eten, onderdak, medische zorg enz. Met Music Maker's financiële hulp en ondersteuning wordt de kwaliteit van leven van deze helden verbeterd. Een nobel doel dus, naast hun missie om de roots van de Amerikaanse muziek opnieuw onder de aandacht te brengen. Het initiatief werd al publiekelijk gesteund door grootheden als Eric Clapton, BB King, Bonnie Raitt en Pete Townshend. Het is een initiatief wat een man als b.v. Ry Cooder zeker zal appreciëren, aangezien hij ook wel wordt gezien als de 'archeoloog' van vergeten Amerikaanse muziek. Vergelijkbaar met de Buena Vista Social Club van Cooder gaat ook Music Maker in Amerika de planken op met de zogenaamde Piedmont Blues, dus veel fingerpicking en basaal gitaarwerk, dat doet denken aan de sound van de ragtime-piano en ook de ritmes uit die tijd. De Piedmont stijl van gitaarspelen heeft ook latere populaire

gitaristen als Doc Watson, Paul Simon en Mark Knopfler geïnspireerd. Luister bijvoorbeeld naar de Music Maker CD 'What can an old man do but sing the Blues' uit 2009. Vier oude bluesmannen: Boo Hanks, John Dee Holeman, Dr. Burt en Neal Pattman vullen de 16 tracks op dit album met doorleefde blues van een hoog gehalte. Het is natuurlijk niet toevallig dat Music Maker uitgegeven wordt door DixieFrog. Deze uitgeverij specialiseert zich al jaren in roots muziek en ook het samenstellen van goede verzamelaars kun je met een gerust hart aan ze toevertrouwen. Dat blijkt ook op de nieuwste verzamelaar waar de gitaar op de voorgrond staat met de niet mis te verstane titel: "4 Blues Guitar Masters". Lucky Peterson kwam opdagen met vijf pas opgenomen songs, terwijl van Joe Louis Walker, Magic Slim en de vier jaar geleden overleden Bill Perry hoogtepunten geplukt werden uit hun carrière om ons bijna 80 minuten van het meest snedige gitaarwerk uit de Dixiefrog catalogus te laten beluisteren. Elektrische blues op zijn best! In de jaren negentig waren Lucky Peterson en Joe Louis Walker de voorhoede van een nieuwe generatie bluesmannen die een flinke dosis funk en groove toevoegden aan de aloude Chicago blues en daarmee opwindende en eigentijdse blues maakten. Peterson, de jongste van dit viertal met zijn 47 jaar, laat met vijf niet eerder verschenen tracks staaltjes van deze eigentijdse, snedige blues horen. Een van de mooiste songs uit zijn reeks is het samen met zijn vrouw Tamara gebrachte "Been So Long". De liefhebbers kunnen in een van de vorige nummers van Track een recensie lezen van zijn laatste album 'Every Second a Fool is Born'. Meester-gitarist Joe Louis Walker levert vier tracks. Zijn eigen, rockende "Midnight Train" of de langzame blues "Blackjack", een Ray Charles cover, net als het door Murali Coryell geschreven "Way Too Expensive" en de traditional "Rollin' And Tumblin' ", zijn allemaal staaltjes van vakmanschap van de bovenste plank, bovendien gebracht met passie. Bill Perry, die net geen vijftig werd en in juli 2007 overleed aan een hartaanval, geeft voer in vier tracks voor de echte gitaarliefhebbers en bluesrockfans. Zijn ruige gravelstem en zijn prachtig klinkende explosieve solo's zijn om van te smullen. Een van de tracks, met de wat profetische titel "Can't Afford To Die" laat hem horen op zijn best, een slowblues waar

zijn gitaar de helft van het verhaal vertelt, want als geen ander kon Perry zijn gitaar laten "zingen". Ouderdomsdeken (74) en bluesmonument Magic Slim mag de rest van de cd volmaken, en doet dit in zijn eigen, herkenbare stijl. Als een van de laatste nog in leven zijnde originele Chicago bluesartiesten uit de beginperiode laat hij ons van zijn pure gitaarblues proeven in tracks als "Chicken Heads" waar hij ondermeer gebruik maakt van de "tube" gimmick om een hip geluid aan zijn snaren te ontlokken. Fans van de echte gitaarblues zullen met de aanschaf van "4 Guitar Blues Masters" helemaal aan hun trekken komen en daar was het Dixie Frog Records ook om te doen!

Mededeling

Beste Track-lezers,

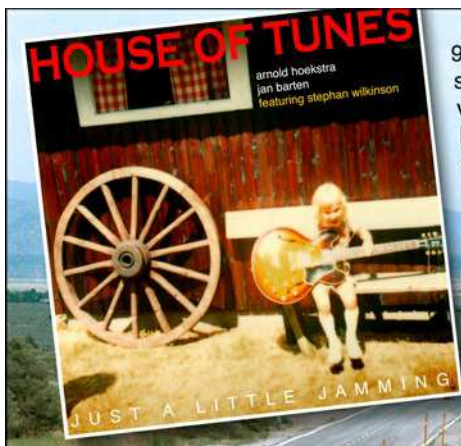
Onze trouwe medewerker en meest productieve artikelenschrijver Rob Bouterse is helaas even uit de running. Hij is met gal- en leverproblemen in het ziekenhuis (Amphia Molengracht) opgenomen. Er vinden op dit moment diverse onderzoeken plaats en er valt verder nog niet veel meer over te melden.

Voor de velen onder jullie die hem persoonlijk kennen: stuur hem een kaartje of sms'je; dat zal hij zeker om prijs stellen.

Helaas houdt dit ook in dat we geen kopij van hem aangeleverd krijgen voor deze Track, waardoor we moeten roeien met de (te korte en te weinig) riemen die we hebben. Onze excuses daarvoor.

Uiteraard wensen wij Rob een voorspoedig en volledig herstel toe en hopen dat hij weer snel wat smeuïge Blues-artikelen kan schrijven.

Ger van Leent Voorzitter SR&BB

9 gloednieuwe catchy rhythm&blues/southern rock songs (met funk en popinvloeden) van bredase bodem !

**Neem even de moeite en kijk op:
www.houseoftunes.nl**

Jan Barten

Stephan Wilkinson

Arnold Hoekstra

Dutch Blues Challenge 2011

Zondag 2 oktober a.s. vindt de Dutch Blues Challenge plaats in Hotel De Rustende Jager te Nieuw-Vennep. Uit ruim 50 aanmeldingen zijn 8 bands en 3 solo/duo acts geselecteerd, die ieder 20 minuten de kans krijgen om zich aan een deskundige en onafhankelijke jury te presenteren. In de jury nemen gerenommeerde experts uit de binnen- en buitenlandse blues-scene zitting.

Vanaf 15:00 uur 's middags zullen de bands en solo/duo muzikanten in willekeurige volgorde hun opwachting maken om aan deze deskundige jury te laten zien wat ze in huis hebben. De jury beoordeelt hen op basis van vastgestelde criteria en let op muzikale vaardigheden, uitstraling, uitspraak en niet in de minste plaats bluesinhoud. Aangezien de Dutch Blues Foundation is gelieerd aan de Amerikaanse Blues Foundation gaan de band en de solo/duo-act die de meeste punten in de wacht slepen op deze Dutch Blues Challenge, uitkomen voor Nederland tijdens de prestigieuze International Blues Challenge in Memphis (USA). Daarnaast wordt de band ook uitgezonden naar de European Blues Challenge in Berlijn (Duitsland) en treden ze op tijdens het Moulin Blues Festival in Ospel en Blues in Wijk te Wijk bij Duurstede.

De Dutch Blues Challenge geeft bluesmuzikanten hiermee een extra duwtje in de rug naar meer bekendheid en richting de grotere (inter)nationale podia. De Challenge wordt bijgewoond door programmeurs, festival-organisatoren, managers en platenlabels. Alle blues-acts staan in de spotlight, maken nieuwe contacten en vergroten hun kans om gezien en geboekt te worden. Kaarten voor de Dutch Blues Challenge zijn slechts 10,- euro per stuk.

Meer info:

<http://www.dutchbluesfoundation.com/dutch-blues-challenge>

2 OKTOBER 2011

Dutch Blues Challenge

Vanaf 14.30 uur in
Hotel de Rustende Jager te Nieuw-Vennep

Bands:

- John F. Klaver Band
- Deep & The Dudes
- Bradley's Circus
- JB's Blues Crew
- Mike & The Mellotones
- Fat Harry & The Fuzzy Licks
- Mariëlla Tiroto & The Blues Federation
- Robbert Fossen & Bobby's Teardrops

Solo/Duo's:

- The Mudbirds
- Ben Bouman
- David Savage

Kaarten á €10,-

Vanaf 11.00 uur gratis workshops

MyBlues

Informatie en aanmelden:
www.dutchbluesfoundation.com

www.copynetbreda.nl

COPY NET

KOPIEER PRINTCENTRA

Copy Net • Van Coothplein 40-42 • 4811 NG • Breda

Keb' Mo' voor twee concerten naar Nederland

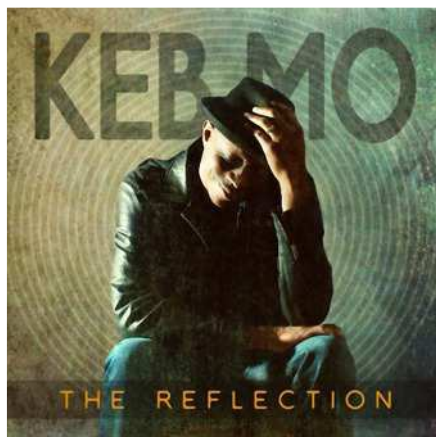
(Anton Verbeek)

Dat Keb' Mo' naar ons land komt is een hele gebeurtenis van deze bluesmuzikant, die een kleine schare fans kent hier, maar zich maar zelden laat zien in Europa. Keb' Mo', in 1951 geboren in Los Angeles als Kevin Moore, maakte de eerste muzikale schreden in een calypsoband, waar hij de steeldrums en contrabas bespeelde. Toen hij 21 was ging hij bij een R&B band die later ingehuurd werd voor een toernee met Papa John Creach. Vandaar dat Moore op drie van de platen van Creach te horen is. Later deed hij ook veel voorprogramma's: Mahavishnu Orchestra, Jefferson Starship, en Loggins & Messina waren een leerschool voor Keb. In 1980 kwam Keb' Mo' met zijn eerste vroege opnames op elpee, 'Rainmaker', dat werd uitgebracht door Chocolat City Records, een filiaal van Casablanca Records. Een uitgebreide tour en drie jaar later ging hij werken voor Monk Higgins' band als gitarist en ontmoette bluesmusikanten die hem hielpen de blues beter te begrijpen. Niet alleen muzikaal, maar ook als acteur wilde hij de blues uitdragen. In 1990 speelde hij de rol van een Delta bluesman in het theaterstuk "Rabbit Foot" en later vertolkte hij de rol van zijn idool Robert Johnson in het

docudrama: "Can't You Hear the Wind Howl?" Pas in 1994 kwam dan zijn eerste echte debuutalbum uit, onder zijn eigen naam Keb' Mo' met daarop twee Robert Johnson covers: Come on in my kitchen en Kind Hearted Woman Blues. In de documentaire serie 'The Blues' van Martin Scorsese (een aanrader voor de echte liefhebber, ook op DVD verschenen!) zou Keb' Mo' verklaren dat Robert Johnson een doorslaggevende invloed heeft gehad op z'n

muziek. In 1996 kwam zijn tweede album uit, 'Just Like Me', met 12 nummers met de sfeer en de ritmes uit de Delta met als gasten Jackson Browne en Bonnie Raitt. Het album leverde hem een eerste Grammy Award op. Het volgende album 'Slow Down' bracht Mo' in 1998 nog een Grammy. Tussendoor was er een interessant project. In juni 1990 trad Mo' op in het tv programma Sessions at the West 54th. Deze sessie kwam pas veel later, in 2000 ook uit op DVD. In gezelschap van

Laval Belle op slagwerk, Reggie McBride op bass en Joellen Friedkin op keyboards speelt Mo' 14 nummers van een aantal verschillende albums. Voor wie Keb' Mo' nog niet kent is dit een uitgelezen mogelijkheid om kennis te

info@walvisverbouwingen.com

WalVis

VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel: 076 5659459 * fax: 076 5658399

maken met deze bluesman. Op deze opname is goed te horen hoe soul, jazz en blues versmelten tot een organisch geheel. Ook goed te zien is de totale ontspannenheid die Keb' Mo' tentoonspreidt, alsof het hem allemaal maar komt aanwaaien, terwijl we te maken hebben met een onnavolgbaar goede gitarist, die ook nog gezegend is met een lenige stem. In 2004 is er een derde Grammy voor het album 'Keep it simple'. Twee jaar na het verschijnen van de liveplaat Live & Mo komt Keb' Mo nu met een echt nieuwe plaat; The Reflection. Dit keer met verrassende gastbijdragen van India Arie, Marcus Miller, Dave Koz, Vince Gill en David T. Walker. Die laatste horen we op openingstrack en tevens (hit)single The Whole Enchilada. Iets smoother dan normaal en iets meer jazzinvloeden

heeft hij toegevoegd aan zijn bluesgeluid op deze CD en ook weer die kenmerkende relaxedheid uitademt. Gezegd moet worden dat de echte bluesfan met dit album misschien wat minder aan zijn trekken komt. Het is eerder een radio-vriendelijke, easy-listening plaat geworden, waarmee hij wellicht een groter publiek probeert te bereiken. Maar een vakman zal hij altijd blijven met zijn eerlijke, ongepolijste stem, de bedrieglijk eenvoudige gitaarbegeleiding en pakkende melodieën. Alle reden dus om uit te zien naar de twee concerten in Nederland, op 3 november in de Oosterpoort in Groningen en 5 november in Vredenburg, Utrecht.

Autobedrijf van Kruysdijk

- APK
- Schade herstel
- Verkoop auto's
- Reparatie
- Onderhoud

Logtenburg 4
4841 PA Prinsenbeek
Tel.: 076-5411692
Fax: 076-5428520

GREEN TERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

Kort interview met Roland Tchakounte

Tekst: Andre Wittebroek/ Bluesmagazine.nl

Voor veruit de meeste lezers zal de naam Roland Tchakounte totaal onbekend zijn, voor mij ook tot aan het Grolsch Blues Festival in Schoeppingen, Duitsland. Daar trad hij al om 15.30 u op en presteerde het om al zo vroeg de mensen helemaal aan zich te binden met een meer dan voortreffelijk optreden. Zijn muziek was zo inspirerend en de man zelf zo boeiend dat ik daar meer van wilde weten, dus moest er een gesprek met hem komen. Na zijn show dat dus gevraagd in de artisttent en voordat ik met mijn ogen kon knipperen en na een vriendelijk bedoelde klap op mijn schouder zaten we al te kletsen. Een interview met deze uitermate goed gehumeurde man zat niet in de planning, voorbereid was het dus niet. Gewoon begonnen en maar zien wat er van zou komen.

Roland Tchakounte is niet bepaald een bekende naam, je komt uit Frankrijk maar in je muziek zitten veel Afrikaanse en ook Amerikaanse invloeden. Hoe zit dat eigenlijk?

Ik ben geboren en opgegroeid in Kameroen. Zoals je wel zult weten is muziek erg belangrijk in Afrika, overal is muziek. Er is veel armoede en daardoor is er voor de meeste mensen weinig of geen werk, een goede opleiding volgen is alleen voor de rijkere mensen weggelegd, dus hebben die ook de betere banen. Muziek en voetbal zijn dan de uitweg om het beter te krijgen of de criminaliteit in, maar dat is niets voor mij. Omdat er altijd en overal muziek is word je er vanzelf mee besmet. Toen bleek dat ik het nodige talent had besloot ik om er mijn beroep van te maken. De Afrikaanse muziek bevat heel veel slaginstrumenten dus het was logisch dat ik met drummen begon, later gevolgd door gitaar, piano en mondharmonica. Vanaf dat moment had ik de droom om "Bluesman" te worden. De Afrikaanse muziek lijkt m.b.t. beleving en onderwerpen heel sterk op de Amerikaanse. Nadat ik in 1990 naar Frankrijk was verhuisd wilde ik graag ook naar Amerika om die kant van de blues te beleven. Daar ontmoette ik verschillende mensen en al snel kon er gespeeld worden op diverse bluesfestivals o.a. in Chicago en Memphis. Ook zijn we als band nog in Canada en zelfs in Vietnam geweest. Door al deze bluesinvloeden kreeg je een samensmelting van de verschillende bluesstijlen en aangezien we altijd in onze moedertaal het Bamileke zingen, kreeg het een eigen toch wel unieke stijl.

-Welke CD's heb je tot nu toe gemaakt en zit er nog iets in het vat?

In 1999 is onze debuut-CD "Bred Bouh Shuha Blues" uitgebracht en die was een groot succes en zorgde voor bekendheid in Frankrijk. In 2005 gevolgd door "Abango" een akoestische CD die ik samen met mijn muzikale partner gitarist Mick Ravassat heb gemaakt. Hiermee toerden we door de USA, Canada en België met zijn tweeën. In 2006 komt slagwerker Mathias Bernheim erbij en vanaf dat moment zijn we een trio en spelen zo'n beetje over de hele wereld, alleen Nederland en Duitsland ontbreken nog. Daarna komen er nog 2 CD's namelijk: "Waka" in 2008 en als laatste in 2010 "Blues Menessen". Deze zomer gaan we de studio in Parijs weer in voor de opnames van de nieuwste CD, wanneer die precies uitkomt weten we

nog niet. We hopen ook nog een DVD te gaan maken.

Dit was jullie eerste optreden in Duitsland en wat was je indruk? Ikzelf vond jullie erg goed. Zouden jullie ook in Nederland willen optreden of zijn jullie zo druk bezet dat daar nauwelijks tijd voor is?

Inderdaad onze eerste show hier, toch wel vreemd als je bedenkt dat we zo dichtbij wonen n.l. Parijs. Het heeft te maken met mijn wens om eerst naar Amerika te gaan voor de bluesroots daar. Het festival hier was geweldig, fantastisch publiek, goede sfeer en ze hebben verstand van muziek...ze vonden ons goed! Gevolgd door een bulderende lach. Nee echt, we vonden het prachtig en nu hopen we dat we de gelegenheid krijgen

meer in Duitsland en in Nederland te gaan spelen.

Zou je verder nog iets willen zeggen tegen de lezers van Bluesmagazine en Track?

In ieder geval erg bedankt dat je mij de gelegenheid hebt gegeven iets over onze band te vertellen. Mijn grootste wens is dat alle mensen op de wereld als een grote familie met elkaar omgaan, zonder onderscheid in afkomst, kleur, geloof en taal. In de muziekwereld lukt dat prima, nu is het de beurt aan anderen. Muziek verbreedert(gevolgd door een dikke knuffel!), maar dat weet toch iedereen? Een mooie afsluiting van een leuk interview met een vreselijk aardige man!

Website: <http://www.roland-tchakounte.com>

In Memoriam: David "Honeyboy" Edwards en Willie "Big Eyes" Smith

Er zijn ons weer twee blueslegendes ontvallen: De 96 jarige David "Honeyboy" Edwards. Deze tweevoudige Grammy Award winnaar is maandagochtend 29 aug. 3 uur lokale tijd vredig ingeslapen. De op 28 juni 1915 in Shaw, Mississippi geboren Edwards was een van de laatste originele Delta bluesmannen en kende collega-legende Robert Johnson persoonlijk als vriend en speelde ook nog met hem samen. Edwards toerde in zijn jeugd jaren o.a. met grootheden als Charlie Patton, Big Joe Williams en Tommy Johnson. De afgelopen maanden was zijn gezondheid al ver achteruit gegaan en moest hij zijn geplande concerten afzeggen. In 1942 werd zijn muziek voor het eerst op plaat vastgelegd door Alan Lomax voor "the Library of Congress". In zijn bijna zeventig jaar durende carrière heeft hij talloze platen uitgebracht op verschillende labels. O.a. Chess Records, Sun

Records, Evidence, Folkways en Earwig music. Ooit deed hij café De Beijerd in Breda aan met een live optreden. (1973)

Op vrijdag 16 september is Willie "Big Eyes" Smith op 75 jarige leeftijd overleden aan de gevolgen van een hartaanval. Grammy Award winnaar, Willie "Big Eyes" Smith was een multi-instrumentalist, hij speelde mondharmonica maar was ook een begenadigd en veelvuldig onderscheiden drummer. Zijn bekendheid verwierf hij o.a. door zijn samenwerking met Muddy Waters, begin jaren zestig, in wiens band hij jarenlang de drummer was. Zijn laatste CD Joined to the Hip, die hij samen met Pinetop Perkins maakte, werd in februari dit jaar, met een Grammy onderscheiden als beste traditionele Bluesalbum. Pinetop Perkins overleed nog maar enkele maanden geleden.

Dr. Groove's Blues 'n Roots kalender Oktober 2011

01 / 10	Blues Touch	De Groene Engel	Oss	NL
	<i>John Amor Blues group, Mike & The Mellotones, Bradley's Circus, Deborah Coleman, Them Lewis Boys</i>			
01 / 10	A.J. Croce	Wups Pub	Nederweert	NL
01 / 10	Linvin' Blues Xperience	zaal De Joosse	Steenbergen	NL
01 / 10	Norman Guy & The Wrecking Company, Cora Lee & No Trouble, The Blues Conspiracy	Café Gompelhof	Mol	B
02 / 10	Jerry-Lee Lewis Fan club dag	The Rambler	Eindhoven	NL
	<i>Mike Sanchez, Stephen Ackles, Lil' Esther, Mississippi Delta Brothers</i>			
03 / 10	Paul Batto	Cultuurpaviljoen De Perk	Walsoorden	NL
04 / 10	Boot Hill	café De Groot	Eindhoven	NL
02 / 10	Bas de Haan	Museum Dorestad	Wijk bij Duurstede	NL
02 / 10	X-Ray Blues band	café De Plaats	Tilburg	NL
02 / 10	Rob Tognoni	De Weegbrug	Roermond	NL
02 / 10	Roland	Cambrinus	Horst	NL
02 / 10	Dutch Blues Challenge	De Rustende Jager	Nieuw-Vennep	NL
	<i>Deep & The Dudes, Mariëlla Tiroto & The Blues Federation, John F. Klaver band, Bradley's Circus</i>			
	<i>Robbert Fossen & Bobby's Teardrops, JB's Blues Crew, Mike & The Mellotones, Fat Harry & The Fuzzy Licks</i>			
	<i>The Mudbirds, Ben Bouman, David Savage</i>			
03 / 10	Martin Harley Band	Bananapeel	Ruiselede	B
05-07 / 10	Joe Bonamassa	theater Carré	Amsterdam	NL
06 / 10	Drip Dry Man & His One man Beat Revolver	The Rambler	Eindhoven	NL
06 / 10	C.W. Stoneking & His Primitive Horn Orch.	De Effenaar	Eindhoven	NL
07 / 10	Timo Gross	The Rambler	Eindhoven	NL
07 / 10	Big Bang Boogie	Tapperij Harlekijn	Dordrecht	NL
07 / 10	Marcus Malone	Crystal Stage	Culemborg	NL
7-8 / 10	Chicken Skin Music	Zandfoort a/d Eem	Amersfoort	NL
	<i>Marco Cinelli, David Gogo, Danny Lademacher & Dirk Vermey, Kyla Brox, Dede Priest</i>			
	<i>Gene Taylor & James Harman.</i>			
07 / 10	Simon McBride	De Piek	Vlissingen	NL
07 / 10	James Harman & Gene Taylor	café Gompelhof	Mol	B
07 / 10	Voodoo Boogie	Trix	Antwerpen	B
08 / 10	Ian Parker (solo)	Paradox	Tilburg	NL
08 / 10	Spider & The Fly, The Blue Clay	Welles Genietes	Diessen	NL
08 / 10	The Seatsniffers	De Piek	Vlissingen	NL
08 / 10	C.W. Stoneking & His Primitive Horn Orch.	Tivoli	Utrecht	NL
09 / 10	Ana Popovic	café De Noot	Hoogland / Amersfoort	NL
09 / 10	Roadhouse	café Blondy	Spijkensisse	NL
09 / 10	Twelve Bar Blues band	't Vermaeck	Rijen	NL
09 / 10	Zakiya Hooker	café Wilhelmina	Eindhoven	NL
09 / 10	Ben Poole band	De Garaasj	Geleen	NL
09 / 10	Tony Spinner	café Woetsjotok	Brunssum	NL
09 / 10	C.W. Stoneking & His Primitive Horn Orch.	Cactus Club	Brugge	B
10 / 10	John Primer	De Blauwe Wolk	Zottegem	B
11 / 10	C.W. Stoneking & His Primitive Horn Orch.	Arenberg schouburg	Antwerpen	B
12 / 10	Ben Poole band	The Comm	Groesbeek	NL
13 / 10	Robin Trower	MEZZ	Breda	NL
13 / 10	The Delta Saints & Barefoot & The Shoes	De Loods	Aarschot	B
13 / 10	James Harman & Gene Taylor	Muziek-o-Droom	Hasselt	B
14 / 10	Robin Trower	De Boerderij	Zoetermeer	NL
14 / 10	Ben Poole Band	Lakei	Helmond	NL
14 / 10	King Bee Blues festival	Het wapen van Moerkapelle	Moerkapelle	NL
	<i>Little Boogie Boy Bluesband, John Primer, Danny Bryant's Redeye band.</i>			
14 / 10	Blues Route Goes		Goes	NL
	<i>Albatros, Trash Hombres, Bas De Haan, Bas Paardekooper, Sugar Boy & The Sinners, Lightnin' Guy</i>			
	<i>Wild May West, Stackhouse, Lets Buzz, Lefthand Freddy, Jim Walker, The Blue Clay e.a.</i>			
15 / 10	The Bruce band: Clarence Clemmons Memorial	013	Tilburg	NL
15 / 10	Ben Poole band	café De Canadees	Heusden	NL
15 / 10	Down & Dirty	't Gat in de Markt	Veghel	NL
15 / 10	David Gogo,	Calypso	Wijk bij Duurstede	NL
15 / 10	Timo Gross	De Weegbrug	Roermond	NL
15 / 10	Linvin' Blues Xperience, The Freewheelers,	7Th Street Men Band	Mook	NL
15 / 10	X-Ray Blues band	café De Joie	Maastricht	NL

Dr. Groove's Blues 'n Roots kalender Oktober 2011

15 / 10	James Harman Harmonica Blow-Out	c.c. Luchtbal	Antwerpen	B
	<i>James Harman, Big Dave & Big Pete met de James Harman Band</i>			
16 / 10	Hoochie mama	café De Plaats	Tilburg	NL
16 / 10	Penny Leen Paradise	De Rode Pimpernel	Den Bosch	NL
16 / 10	Beth & The Black Cat Bones	The Rambler	Eindhoven	NL
16 / 10	Charles Bradley	Trix	Antwerpen	B
17 / 10	Lenny Kravitz	Ahoy	Rotterdam	NL
17 / 10	Susan James & Tori Sparks	Crossroads radio sessions Het Zwijsenhoofd	Bergen op Zoom	NL
17 / 10	James Harman & Gene Taylor & Big Dave	Bananapeel	Ruislede	B
17 / 10	Charles Bradley	Het Depot	Leuven	B
19 / 10	Scott Henderson, Dennis Chambers & Jeff Berlin Trio	De Boerderij	Zoetermeer	NL
19 / 10	Bob Dylan & Mark Knopfler	Sportpaleis	Antwerpen	B
20 / 10	Dana Fuchs	De Boerderij	Zoetermeer	NL
20 / 10	Bob Dylan & Mark Knopfler	Ahoy	Rotterdam	NL
20 / 10	The Delta Saints	Bellekouter	Affligem	B
21 / 10	The Juke Joints	SchakelBlues , De Schakel	Gilze	NL
21 / 10	Dana Fuchs, supp. Act: Ganashake	W2	Den Bosch	NL
21 / 10	Blues Fellas	Bluesklup Hoogvliet	Hoogvliet	NL
22 / 10	Twelve Bar Blues Band	Elektra	Sliedrecht	NL
22 / 10	Bluesnacht	Elektra	Sliedrecht	NL
	<i>Twelve Bar Blues Band, Livin' Blues Xperience, Tim Lothar & Peter Nande, DUF.</i>			
22-23 / 10	Zilst Blues	Diverse locaties Zeelst	Veldhoven	NL
	<i>Duketown Dogs, Blues Motel, Liberty Street, Rhumba Kings, Bullfrog Taste Express, Vibro Kings, Wolfpin Night Ramblers, The Spuny Boys, D'n Doars, Broodje Earring, Last Suggestion.</i>			
22 / 10	Baeker Blues Side	café Auwt Baekt	Beek	NL
	<i>Tony Dowlers Hellhounds, Mercyman, The Handsome Fellows, Little Louis Band</i>			
22 / 10	Barefoot & The Shoes	Borderline	Diest	B
23 / 10	Rob Tognoni band	De Gouden Leeuw / Blues Dongen	Dongen	NL
23 / 10	Robin & The Bad Man	café De Plaats	Tilburg	NL
23 / 10	Carvin Jones	The Rambler	Eindhoven	NL
23 / 10	Tony Dowlers Hellhounds	De Weegbrug	Roermond	NL
23 / 10	Morblus	café Blondy	Spijkensisse	NL
23 / 10	Bnois King & Smokin' Joe Kubek, Goorblues	café 't Goor	Gooreind (Wuustwezel)	B
23 / 10	Bugs Henderson & The Shufflekings	café Gompelhof	Mol	B
25 / 10	Raul Midon	Tivoli	Utrecht	NL
25 / 10	Eric Taylor (Crossroads radio sessie)	Het Zwijsenhoofd	Bergen op Zoom	NL
26 / 10	Roger McGuinn	Muziekgebouw	Eindhoven	NL
26 / 10	Meena Cryle & Rusty Roots	De Roma	Antwerpen	B
27 / 10	Ralph de Jongh & Crazy Hearts / Tommy Ebben & The Small Town Villains	De Effenaar	Eindhoven	NL
28 / 10	Lightnin' Guy & The Mighty Gators	Xinix	Nieuwendijk	NL
29 / 10	Jan invites: Kaz Lux & Keith Dunn	www.jandebruijn.com - CC Zundert	Zundert	NL
29 / 10	Ruben Hoeke band	De Gouden Leeuw	Nispen	NL
29 / 10	Carvin Jones	De Weegbrug	Roermond	NL
29 / 10	Hoeve Blues Roots Rock Night	De Witte Hoeve	Venray	NL
	<i>Danny Bryant & Red Eye Band, The Juke Joints, Dont Lose it, Bluez Train.</i>			
30 / 10	Bluesox	café De Plaats	Tilburg	NL
30 / 10	Twelve Bar Blues band	De Boerderij	Zoetermeer	NL
30 / 10	The veldman Brothers	café Blondy	Spijkensisse	NL
30 / 10	Carvin Jones	Bluesclub XXL	Wageningen	NL
30 / 10	Tim O' Connor, Danny Giles band	De Weegbrug	Roermond	NL
31 / 10	Johnny A	De Boerderij	Zoetermeer	NL

Fine tattoo works & piercings

Nwe. Haagdijk 4, Breda

Tel: 076 5208738

CD van de maand oktober: Jon Amor Blues Group

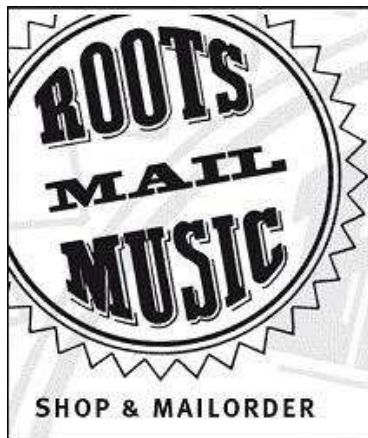
De Brit Jon Amor is geen onbekende gezien zijn successen met "The Hoax". Vele Bredanaars herinneren zich hun optreden in De Graanbeurs Breda ca. 10 jaar geleden als de dag van vandaag. Ook solo heeft hij reeds enkele projecten achter de rug.

Maar nu keert hij met "Jon Amor Blues Group" terug naar zijn passie. Samen met Dave Doherty (gitaar), Chris Doherty (bas) en Si Small (drums), mensen met wie hij de laatste vijf jaar reeds heeft samengewerkt, trekt hij van leer. En hoe: rauwe, krachtige, zompige,

groeizige blues. Het gaat er stevig aan toe vanaf song één "Holy Water". Wat volgt is zowat het beste wat ik de laatste tijd gehoord heb! Volop hakkende gitaren die regelmatig het duel met elkaar aangaan en een stevige ritmesectie. Alle nummers worden met een dusdanige gretigheid en vlammeende energie gespeeld dat er geen slecht nummer te vinden is. Amor en Dave Doherty hebben een rauwe stem die prima past bij het rafelige bluesgeluid dat neergezet wordt. En dat de band hier en daar klinkt als The Black Keys – wat het meest naar voren komt in Angel In A Black Dress en When The Time Comes – ach, dat is ze vergeven. De luisteraar krijgt er een erg fijne plaat voor terug. Echt, op deze cd staat geen enkel middelmatig, laat staan slecht nummer. Deze cd is een absolute must voor iedereen die van stevige blues/rock houdt. Rory Gallagher hoor ik terug in bijna elke song. En dat vind ik toch wel heel speciaal. Mijn jeugd passeert de revue. Ik voel me terug eind jaren 60 en begin jaren 70. Toen klonk goede muziek ook zo. Dit is meer dan een verantwoorde aanschaf. DOEN !!! En reken maar dat je in de komende maanden nog veel van deze band zult horen.

Ook deze maand zal de cd centraal staan in café De Kleine Wereld in Breda en ook nu hoeft je de kroeg niet uit om een exemplaar te bemachtigen: in samenwerking met Roots Mail Music is dit album in het café te koop voor €15,-.

PS: Jon Amor Blues Group is vanaf eind september volop op tournee door Nederland.

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235

Fax. 076-5200201

info@rootsmailmusic.com

www.rootsmailmusic.com

VOOR AL UW BLUES & ROOTS MUZIEK!

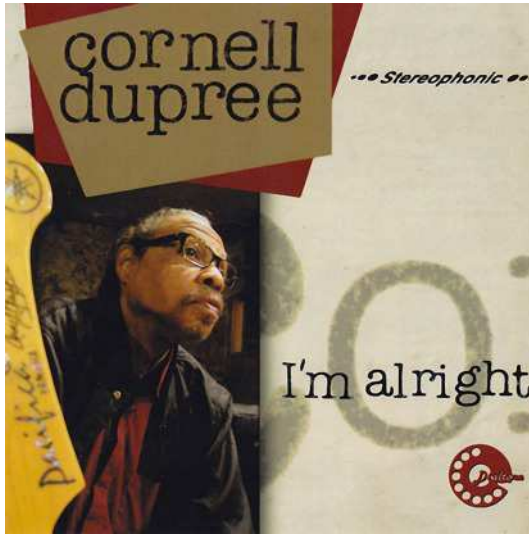
Rhythm & Blues CD besprekingen

Cornell Dupree – I'm alright

Als we aan groovy jazzgitaristen van de late sixties en seventies denken, voornamelijk diegene die regelmatig een lekker fout uitstapje richting easy listening maken, denken we voornamelijk aan Gabor Szabo, Ivan "Boogaloo Joe" Jones, Melvin Sparks, Jimmy Ponder, Phil Upchurch, David T. Walker, O' Donel Levy, Dennis Coffey en Cornell Dupree. Veel van hun platen worden niet eens meer uitgebracht of zijn heel moeilijk te vinden, terwijl ik hun spel echt geweldig vind. Het Texaanse label Dialtone grossiert in oude blues- en jazzopnamen, dat het voor zeer aantrekkelijke prijzen op de markt brengt. Wel moet je dan een wat goedkoop aandoende verpakking en matige documentatie op de koop toe nemen. De kwaliteit van de muziek vergoedt echter veel. Zo ook hier, bij het nieuwe album "I'm Alright" van de R&B-gitarist Cornell Dupree. Hij zou dit jaar een long-

transplantatie krijgen, maar haalde die operatie niet. Dupree stierf begin dit jaar (8 mei 2011) in zijn woonplaats Fort Worth, in Texas op de leeftijd van 69 jaar. Voor de meeste muziekliefhebbers misschien geen grote naam, maar gezien zijn staat van dienst toch zeker geen kleine jongen. Cornell Dupree heeft inderdaad een bijzonder rijk muzikaal leven achter zich. Hij begon zijn loopbaan bij de band van King Curtis. Later

maakte hij deel uit van de vaste band van Atlantic Records. Hij is te horen op platen van de vocalisten Aretha Franklin (zijn gitaar klinkt onder meer op het openingsnummer van Franklin's "Respect" en hij speelde op haar klassieker "Live at Fillmore West" album), Sam Cooke, Fats Domino, Wilson Pickett, Paul Simon, Bonnie Raitt en Sam and Dave. Dupree speelde ook op albums van onder anderen trompettist Miles Davis, organist Jimmy Smith,

d-media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

drummer Elvin Jones, fluitist Herbie Mann en tevens ook op Joe Cocker's zijn "Stingray" en "Luxury You Can Afford" cd's, twee van de beste cd's van Cocker. Al met al zou hij op zo'n 2.500 platen te horen zijn. Als soul en jazzgitarist maakte hij ook een aantal solo-platen en richtte half de jaren 70 de jazz-funk band Stuff op, en dit samen met gitarist Eric Gale, Steve Gadd en Chris Parker aan de drums, Richard Tee (keyboards) en Gordon Edwards (bas). Hij kreeg toen ook de mooie bijnaam Uncle Funky. Stil gezeten heeft hij nooit en zijn wapenfeiten liegen er niet om. "I'm Alright" is dan ook zijn laatste werkstuk geworden, waarbij Cornell Dupree de samenwerking met bekende muzikanten verkiest. "I'm Alright" is een lekker relaxte plaat geworden met een hoofdrol voor Dupree's gitaarspel, het Hammond orgel van Mike Flanigin en het geoliede geluid van de rest van de band. Met name het drumwerk van B.E. Smith is van een geweldig niveau en het past ook nog eens prachtig bij het stuwende saxwerk van Kaz Kazanoff. Dit hoor je

het best in de elf instrumentale tracks op het album, waaronder fraaie cover's van "Rainy Night In Georgia" (T.J. White) en "Help Me Make It Through The Night" van Kris Kristofferson. In deze tracks zet het fabuleuze drumwerk de lijnen uit en kleurt Cornell Dupree de lijnen in. In de andere tracks is meer instrumentaal vuurwerk te horen door het orgel- en saxwerk van de juist vernoemde heren, voeg daarbij op sommige tracks Nick Connelly aan de piano en we hebben een plaat die lekker in het gehoor ligt en zelfs voor voldoende afwisseling zorgt. "I'm Alright" ligt zo lekker in het gehoor en kabbelt zo aangenaam voort dat je in eerste instantie niet door hebt hoe knap er wordt gemusiceerd. Wanneer je dit eenmaal door hebt hoor je alle knappe details en kun je deze plaat pas op de juiste waarde schatten. "I'm Alright" is perfect voor een feestje, maar het is ook de perfecte plaat om hard in de auto te beluisteren of met de koptelefoon tot op de laatste noot uit te pluizen. Fantastische plaat.

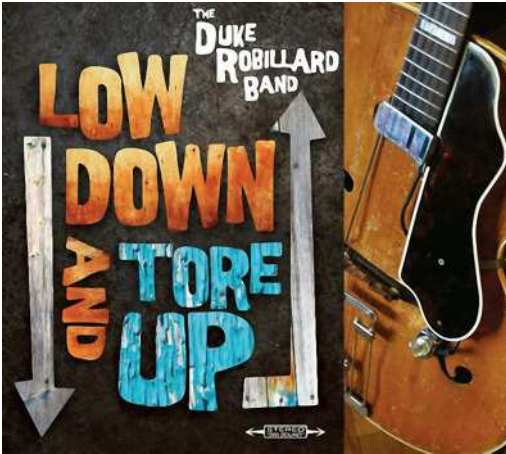
Duke Robillard – Low Down and Tore Up

(door Dr.Groove)

Als een van de meest veelzijdige en gevestigde heden-daagse gitaristen, is Duke Robillard altijd al gefascineerd geweest door de roots van de populaire Amerikaanse muziek en hij heeft dan ook zo'n beetje alles al aangepakt, van blues tot het klassieke Amerikaanse songbook, van jazz, gitaarduetten tot rocktrio's en kleine of grote Big-Band swing. Low Down and Tore Up is zijn 18e cd en wordt omschreven als een soort koestering van zijn gruisige blues-roots en vroege invloeden. Het is een 'old school' blues album geworden met, zoals de titel al zegt, covers van een aantal 'low down Blues-standards' zoals b.v. van Guitar Slim, Eddie Taylor, Pee Wee Crayton, John Lee Hooker en Elmore James. Robillard zegt dat hij de meeste van deze songs hoorde toen hij rond de 17 jaar jong was en dat hij na al die jaren in het muziekvak (33 reeds) nog steeds de impact er van voelt. De nummers zijn 'live' in de studio opgenomen en dat zorgde ervoor dat Robillard en z'n band snel ter zake moesten komen om iedere song zo authentiek mogelijk op te nemen. Daarnaast zijn de gebruikte opname-technieken van ver voor de tijd van digitaal gemorrel, afgrijselijke hoeveelheden compressie en overmatige mastering. Technieker Jack Gauthier en Duke Robil-

lard wilden liever een mooie overvloeiende mix, dan een perfecte scheiding tussen de instrumenten. Dat is hen dan ook uitstekend gelukt: uit de opnames blijkt dat Gauthier precies weet hoe je een Bluesband uit de speakers moet laten knallen. De eerste vier tracks zijn echte 'keet-feest' nummers, die beelden van extravagante, wilde dansfeesten bij je oproepen. 'Quicksand' (Guitar Slim) is een hete song, die onmiddellijk toont hoe strak en opwindend de band kan spelen; Sax Gordon op tenor-sax blaast als een wildeman en Robillard vult hem perfect aan met een even krachtige gitaarsolo. Eddie Taylor's "Trainfare Home" is al even uitbundig en Robillard doet weer goed werk door de benadering van de songschrijver 'minder is meer' op zijn gitaar over te nemen; hij laat ons hier ook mooi de noodzaak van de zanger horen om aan diens situatie te moeten ontsnappen: "I'm gonna ask my baby, lend me trainfare away from here/You know you don't need me, baby, you don't need me here." Zo gaat het nog even een paar nummers door, maar daarna gaat Robillard over naar een meer relaxte sfeer met Pee Wee Crayton's 'Blues After Hours'. Dit is pure verleiding en wat zijn stem niet kan benoemen, doet z'n gitaar zo helder als bronwater: Deze dans zal in de

slaapkamer eindigen. Eenmaal daar aangekomen is het tijd voor 'Want Ad Blues' uit John-Lee Hookers' songboek, wat meer rechttoe-rechtaan sex is. Hoewel de 'Duke' hier uiteraard niet de geilheid van Hooker kan benaderen geeft hij toch wel waar voor z'n geld en zijn gitaarspel is een prachtige hommage aan Hooker's stijl. Hoewel Robillard beroemd is vanwege zijn fantastische gitaarspel, wordt er na 14 nummers toch een minpuntje aan deze plaat duidelijk: Robillard's stembereik komt te kort en haalt niet genoeg nuance om bij de meer serieuze nummers de kwaliteit van zijn gitaarwerk bij te benen. Maar door zo goed te spelen, zoveel energie van de band en door songs te brengen die bij de meesten van ons onbekend zijn, heeft Robillard met deze 'Low Down and Tore Up' toch weer een heerlijk stukje aan zijn levenslange muzikale puzzel toegevoegd.

Harry Manx & Kevin Breit – Strictly Whatever

(door Dirk Nijhof, altcountryforum.nl)

Hoe en wat dan ook, samen ben je sterker dan alleen. Ook in musiceren. Dat is de gedachte! De Canadese gitaristen Harry Manx en Kevin Breit besloten voor de derde maal tot een samenwerking. Het resultaat is het album "Strictly Whatever", uitgebracht op Stony Plain Records. Een korte kennismaking met beide gitaristen: Harry Manx is een bluesartiest die een brug slaat tussen westerse en oosterse muziek. Hij heeft een vijfjarige studie gevolgd bij Vishwa Mohan Bhatt in India. De laatste is ook de uitvinder van de 20-snarige 'Mohan Veena', een instrument dat Harry past en onderscheidt. Op "Strictly Whatever" hoor je vooral zijn spel op baritone gitaar. Kevin Breit is als gitarist onder meer te horen op albums van Norah Jones. Het is vooral een plaat geworden van subtiel samenspel tussen twee rasartiesten op diverse snaarinstrumenten. Het vakmanschap druipt er van af. De opener is het veel gecoverde Sunny van Bobby Hebb. Smaakvol met een mooie filmachtige harmonica en National Steel van Kevin. Nothing I Can Do is een uptempo-nummer van Kevin Breit. De elektrische gitaar van Kevin is hier opvallend en verder prominent op het hele album aanwezig. In Looking For A Brand New World wordt genade van stad tot stad verbreid, ondersteund door samenzang en een soort tube gitaar. Hippy Trippy is een grappig instrumentaal nummer met de elektrische sitar van Kevin in de hoofdrol. Mr. Lucky van John Lee Hooker krijgt een shuffle uitvoer-

250 verschillende bieren

Het Bierhuis

van Goorstraat 5
4811 HH Breda

Tel. (076) 5228294

Fax. (076) 5226857

ring, gevoed door diverse gitaren en dient als inleiding voor Do Not Stand At My Grave And Weep. Het liedje is gebaseerd op een gedicht van Mary Elizabeth Frye. Een beetje Dire Straits-achtig, bluesy en doordrenkt met uitmuntend gitaarspel. Kevin bespeelt de ukelele in Little Ukelele. Knip mee met je vingers en geniet van een ontspannend moment. There Was A Girl is een nostalgisch verhaal met bijtende gitaarsolo's. Dance With Delilah wordt gedomineerd door de uitwaaiende lapslide gitaar en de Mohan Veena van Harry. Het afsluitende Carry My Tears Away is troostend met de mandoline van Kevin in de hoofdrol. De paradoxale titel dekt de lading. De muziek is traditioneel en toch modern, divers en ook samenhangend, gebracht met veel verschillende snaarinstrumenten. Het is toch een coherent geheel; De blues proberen te vernieuwen en wel zo dat het werkt. Dat is beide heren gelukt. "Strictly Whatever" is het absoluut waard om uitgebreid te worden beluisterd!

Leslie West – Unusual Suspects

(door Dirk de Boer)

Leslie West heeft de pensioengerechtigde leeftijd reeds bereikt en kan bogen op een carrière in de luwte van grote namen als Eric Clapton of Gary Moore die bij het grote publiek bekend zijn geworden. West's 'claim to fame' is het feit dat hij in 1969 op Woodstock speelde met zijn band Mountain. Nadien volgden er met die band nog legio platen en liet West zich ook solo niet onbetuigd. Inclusief gastbijdragen loopt zijn biografie ruimschoots in de dubbele cijfers. Wat mij betreft is Unusual Suspects niet het zoveelste soloalbum van West. Daarvoor klinkt het allemaal te fris en energiek en zijn de gastbijdragen van Slash, Steve Lukather, Billy Gibbons, Zakk Wylde en, daar is ie weer... Joe Bonamassa te gaaf om deze plaat geruisloos voorbij te laten gaan. Buiten het licht pathetische Legend spettert dit album van start tot finish en zijn de vele gitaarduels die West met zijn hierboven genoemde collegae aangaat om te smullen. West's gitaarspel kenmerkt zich niet zozeer door snelheid, maar door het feit dat iedere noot in een solo raak is. Zijn gruisige stem past prima bij de muziek en kleurt bijzonder fraai bij het stemgeluid van Bonamassa in Willie Dixon's Third Degree. En ander hoogtepunt is Standing On A Higher Ground waarin West het duel aangaat met ZZ Top's Billy Gibbons. De bijdrage van Zakk Wylde aan Nothing's Changed is weliswaar spetterend, maar het is tevens een bewijs dat sneller niet altijd beter is. Het lichtvoetige Love You Forever is mij te blij, maar daarmee heb ik inmiddels de minder sterke kanten van dit album genoemd. Op

**ARTIESTEN &
ORGANISATIE
BUREAU**

www.genuinemusic.nl

GENUINE
MUSIC AGENCY

John Zwetsloot

Postbus 1577
4700 BN Roosendaal
T 0165 - 55 31 15
E info@genuinemusic.nl

Willie Nelson's Turn Out The Lights herpakt Wylde zich en weet hij met West en Slash dit album een passend einde te geven. Op sommige versies staat als afsluiter overigens nog het met slide gitaar omlijste Beetle 'I Don't Know'. Wat mij betreft is Unusual Suspects verplichte aanschaf voor iedere rechtgeaarde bluesrocker. Wie weet trekken de verschillende gast-bijdragen de aandacht en stapt West figuurlijk uit de luwte. Letterlijk wordt dat wat lastig omdat onlangs zijn onderbeen is geamputeerd vanwege suikerziekte. Laten wij hopen dat meer fysieke tegenslag de beste man bespaard blijft.

Ray Bonneville — Bad Man's Blood

(Blowfish – rootstime.be)

Als er één man is die muziek tot zijn essentie kan herleiden dan is het wel de Canadese, maar in Austin Texas residerende songwriter Ray Bonneville. Dit druipet weer mateloos af van zijn schitterende nieuwe album met de duistere titel "Bad Man's Blood". Net zoals hij pioniert in traditionele muziekgenres zoals blues, roots, americana of folk en hieruit zijn eigen ruwe muziekstijl boetseert, zo flaneerde hij jarenlang op muzikale ontdekkingsreis door het Noord-Amerikaanse continent gaande van Alaska tot de zompige moerassen van de Mississippi, zichzelf wentelend in de plaatselijke ritmes en klanken.

Op zijn nieuwe album "Bad Man's Blood" heeft hij weer niet meer nodig dan zijn typische bezwerende gitaarshuffle, sublieme mondharmonica en zijn warme, schurende stem om je elf nummers lang volledig in de ban te brengen. Minder is dikwijls meer en dat is een kunst op zich die Ray Bonneville absoluut beheerst. Ooit vertelde hij ons in een interview dat je niet meer gitaarakkoorden nodig hebt dan die op de eerste pagina van het eerste gitaarlesboek staan. De manier hoe je de snaren beroert en ritmisch bespeelt is veel belangrijker, een kwaliteit die ook de oude bluespioniers rijk waren. Als je Ray ooit live aan het werk hebt gezien, dan begrijp je dit het best, want je raakt werkelijk in trance van zijn stompende, bluesy groove met voetpercussie en gitaar.

Zijn nieuwkomer "Bad Man's Blood" geeft die live klank perfect weer met een zo min mogelijk gepolijste productie van Ray zelf en Justin Douglas, waarbij

ONTWERP, ADVIES COÖRDINATIE

o.a. Kantoren, dames & heren
modezaken, opticiëns, horeca,
makelaars & assurantiën,
particulieren.

Snel, onafhankelijk en goed.

**Maak een afspraak voor
vrijblijvend interieuradvies**

HB design
interieur projecten

CHASSESINGEL 30A
4811 HC BREDA

TEL: 076-5204205 / 0653-991805

dynamiek en de atmosferische uitstraling voorop staan. Daar waar nodig worden er nog subtiele instrumentale accenten ingelast van muzikale bloedbroeder Gurf Morlix, percussionist Mike Meadows en saxofonist Dexter Payne.

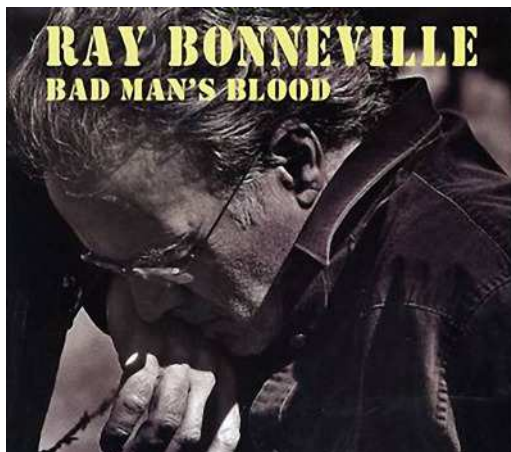
Ray Bonneville's songs staan dicht bij de mens, met herkenbare verhalen uit het dagelijks leven over liefde, verdriet, afscheid of weerzien en soms de gewelddadige kant die in de mens schuilt. Ook Ray Bonneville werd geconfronteerd met het slechtste in de mens, zoals het schrijnende titelnummer, het trieste verhaal opdist van zijn vader van wie hij afscheid moet nemen via de gevangenistelefoon.

De smet van dit slechte bloed dat door zijn aderen stroomt achtervolgt Ray en je voelt zijn pijn door de droeve, funky gitaarshuffle en de klagende ondertoon in zijn stem, nog versterkt door grievend mondharmooncaspel. Het levenspad gaat niet over rozen, maar dikwijls ligt na de ruzie ook de grote verzoening om de hoek. Zo mogen we horen in het op zachte JJ Cale ritmes drijvende liefdesverhaal "Sugar And Riley", wat een enorme soulvolle zegening krijgt met knappe saxofoonklanken op de achtergrond, die romantisch aanstrijken tegen de meest roestige, fuzzy gitaarklanken. Lekker roestige footstompin' gitaarritmes weerklinken ook in de swampy cover van Mike Jordan's "Mississippi" terwijl hij in de trieste liefdeserenade "Darlin' (Put Your Suitcase Down)", die met de tweede stem van Gurf een weemoedige Roy Orbison ondertoon krijgt, met slepende slidegitaar om vergeving smeekt aan zijn geliefde

Tot de laatste noot houdt dit album zijn meesterlijke kwaliteiten hoog en de warme gloed die uitstraalt van

de verliefde afsluiter "Funny 'Bout Love" blijft aan je lijf kleven net als de betoverende gitaarrif en het refrein. Als Ray Bonneville's vorige album, "Goin' By Feel", al met lof werd overladen, dan mag men "Bad Man's Blood" gerust een meesterwerk noemen. Zijn muziek komt recht uit het hart, zo naturel dat die je spontaan overmeestert. Bovendien is het eminente kransje muzikanten waarmee hij zich op deze plaat omringt, de gedroomde aanvulling bij Ray's aanstekelijke sound.

Wij drinken laveloos van "Bad Man's Blood" en eens geproefd is voor eeuwig gebeten.

ONZE ADVERTEERDERS

D-MEDIA

Hosting, webdevelopment, sitemanagement & Design
www.d-media.nl

Autobedrijf van Kruysdijk

Logtenburg 4 - 4841 PA Prinsenbeek - 076 5411692

HBdesign

Ontwerp, Advies, Coördinatie
Chassésingel 30A - 4811 HC Breda 076 5204205

Het Bierhuis

Van Goorstraat 5 - 4811 HH Breda - 076 52238394

CopyNet Kopieer Printcentra

Van Coothplein 40-42 - 4811 NG, Breda
www.copynetbreda.nl

Café Dok 19 Breda

Haven 19, Breda
Tel.: 0031-765149838, Mail: info@dok19.nl

Roots Mail Music

Voor al uw blues & Roots cd's
Van Goorstraat 4, Breda - 076 5222235

Café De Bruine Pij

Kerkplein 7, Breda - 076 5214285

F.T.W. Fine Tattoo Works

Nieuwe Haagdijk 4, Breda - 076 5208738

Walvis Verbouwing, Onderhoud & Renovatie

Baronielaan 238/A 4837 BG Breda 0765659459

Green Terminal

Molenstraat 8, 4844 AN Terheijden
www.greenterminal.nl

Genuine Music Agency

Postbus 1577 4700 BN Roosendaal
www.genuinemusic.nl

House Of Tunes

www.houseoftunes.nl

www.srbb.nl
september 2011 - 150 pagina's - 15,- €
TRACK
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Gratis Exemplaar
Track is het magazine van de SR&BB
en verschijnt maandelijks
Opdragen en gedrukte exemplaren
en 1250 digitaal via e-mail

ION AMOR BLUES GROUP.

CD van de maand

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA
www.srbb.nl

Adverteren in de Track?
We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis:
1/3 - A5 pagina €180
1/2 - A5 pagina €250
1/1 - A5 pagina €450

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1998 zorgt de **SR&BB** voor de betere bluesoptredens in de Bredase horeca. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle mensen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn op zoek naar **DONATEURS**. Voor slechts 10€ per jaar kunt u de **SR&BB** en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen betere, maar ook kwalitatief goede optredens. Daarnaast wordt u ieder jaar uitgenodigd op een geheel verzorgde "muzikale" avond. Wilt u bij dit jaarlijkse evenement aanwezig zijn, maak dan 10€ over op **1006095 t.n.v. SR&BB**, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief kunt ontvangen.

SR&BB

Klaverbeemd 3
4844 RH TERHEIJDEN
TEL: 0031-651 530 443
MAIL: SRBB@ZIGGO.NL

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Optreden Wies
Zo 25 mei jl.

Openingstijden:

Maa 09:00 - 02:00

Din 09:00 - 02:00

Woe 09:00 - 02:00

Don 09:00 - 03:00

Vrij 09:00 - 03:00

Zat 09:00 - 03:00

Zon 11:00 - 00:00

cafe@debruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.
cafédebruinepij®